

സമർത്ഥരുടെ അടയാളം - സങ്കല്പം , വാക്ക് , കർമ്മം , സംസ്കാരം ബാബക്കു സമാനം

ഇന്ന് ആത്മീയ അച്ഛൻ കുട്ടികള് ഹൃദയേശ്വരനു നല്കിയിട്ടുള്ള ഹൃദയത്തിന്റെ വാർത്തകള് ചോദിച്ചറിയുവാൻ വന്നിരിക്കുകയാണ്. എല്ലാവരും ഹൃദയേശ്വരനു ഹൃദയം നല്കിയിട്ടുണ്ടോ. ഒരേയൊരു ഹൃദയേശ്വരനു ഹൃദയം നല്കി കഴിഞ്ഞുവെങ്കില് പിന്നെ ആ ഒരാള് അല്ലാതെ മറ്റാരും വരുവാൻ സാധ്യതയില്ല. ഹൃദയേശ്വരനു ഹൃദയം കൊടുക്കുകയെന്നാലർത്ഥം ഹൃദയേശ്വരനെ ഹൃദയത്തിലിരുത്തുക എന്നാണ്. ഇതിനെയാണ് സഹജ യോഗം എന്നു പറയുന്നത്. എവിടെയാണോ ഹൃദയമിരിക്കുന്നത് അവിടേക്കായിരിക്കും ബുദ്ധി പോവുക. അപ്പോള് ഹൃദയത്തിലും ഹൃദയേശ്വരൻ, ബുദ്ധിയിലും അതായത് സ്മൃതിയിലും ഹൃദയേശ്വരൻ. മറ്റെന്തെങ്കിലും സ്മൃതിയോ വ്യക്തിയോ ഹൃദയേശ്വരനു മദ്ധ്യത്തില് വരിക സാധ്യമല്ല. അങ്ങനെയുള്ള അനുഭവമുണ്ടോ? ഹൃദയവും ബുദ്ധിയും, അതായത് സ്മൃതിയും സങ്കല്പവും ശക്തിയും ബാബക്കു കൊടുത്തുവെങ്കില് പിന്നെ ഇനി ബാക്കിയെന്തുണ്ട്? മനസ്സു കൊണ്ടും വാക്കുകൊണ്ടും കർമ്മം കൊണ്ടും ബാബയുടെതായി കഴിഞ്ഞു. സങ്കല്പം എടുത്തു - ഞാൻ ബാബയുടേതാണ്, വാക്കു കൊണ്ട് പറയുന്നതെന്താണ്- എന്റെ ബാബ, ഞാൻ ബാബയുടെ. കർമ്മം കൊണ്ട് എന്തു സേവനമാണോ ചെയ്യുന്നത് അത് ബാബയുടെ സേവനം. ബാബയുടെ സേവനം എന്റെ സേവനം. അപ്പോള് മനസ്സു കൊണ്ടും വാക്കു കൊണ്ടും കർമ്മം കൊണ്ടും ബാബയുടെതായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. പിന്നെ മറ്റൊരു സങ്കല്പത്തിനു കടന്നു വരുവാൻ എന്തു ഇടമാണ് ബാക്കിയുള്ളത്. ഏതെങ്കിലും ഒരു സങ്കല്പത്തിനോ, അല്ലെങ്കില് ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിലുള്ള ഒരു ആകർഷണത്തിനോ കടന്നു വരാനുള്ള വാതിലോ ജനലോ തുറന്നു കിടപ്പുണ്ടോ? കടന്നു വരുന്നതിനുള്ള വഴി മനസ്സ്, ബുദ്ധി, വാക്ക്, കർമ്മം എന്നിവയാണ്. നാലു ഭാഗത്തും പരിശോധിച്ചു നോക്കൂ, ആർക്കെങ്കിലും കടന്നു വരുവാൻ പാകത്തിനു അല്പമെങ്കിലും വിടവ് എവിടെയെങ്കിലും കിടപ്പുണ്ടോ? ഉണ്ടോ? സ്വപ്നവും ഇതിന്റെ ആധാരത്തിലാണ് വരുന്നത്. ബാബയോട് ഒരിക്കലെങ്കിലും എല്ലാം നിന്റേതാണ് എന്നു പറഞ്ഞുവെങ്കില് പിന്നെ ബാക്കിയെന്തുണ്ട്? ഇതിനെയാണ് നിരന്തര ഓർമ്മ എന്നു പറയുന്നത്. പറച്ചിലിലും പ്രവർത്തിയിലും അന്തരം വരുന്നില്ലല്ലോ അല്ലേ? നിന്റേതില് എന്റേത് കലരുന്നുണ്ടോ? സൂര്യവംശിയെന്നാല് സ്വർണ്ണിമ യുഗം. അതില് കലർപ്പുണ്ടാവില്ല. വജ്രവും കറയില്ലാത്തതായിരിക്കണം. കറ ബാക്കിയായിട്ടില്ലല്ലോ അല്ലേ?

ദുർബ്ബലതകള് വർണ്ണിക്കുന്ന സമയത്ത്, അത് സങ്കല്പത്തെക്കുറിച്ചാകാം, വാക്കിനെക്കുറിച്ചാകാം, സ്വഭാവ സംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചാകാം, അപ്പോള് പറയുന്നതെന്താണ് - ഞാൻ വിചാരിച്ചതു അങ്ങനെയായിരുന്നു അല്ലെങ്കില് എന്റെ സംസ്കാരം അങ്ങനെയാണ്. പക്ഷെ എന്താണോ ബാബയുടെ സങ്കല്പവും സംസ്കാരവും അതാണ് എന്റെ സങ്കല്പവും സംസ്കാരവും. ബാബയുടേതു പോലുള്ള സങ്കല്പവും സംസ്കാരവുമായെങ്കില് പിന്നെ ഇങ്ങനെയുള്ള വാക്കുകള് ഒരിക്കലും പറയില്ല. ഞാൻ എന്തു ചെയ്യും, എന്റെ സ്വഭാവ സംസ്കാരം അങ്ങനെയായി പോയി- ഈ വാക്കുകള് തന്നെ ദുർബ്ബലതയുടേതാണ്. സമർത്ഥതയുടെ ലക്ഷണം സദാ സങ്കല്പവും, വാക്കും, കർമ്മവും, സ്വഭാവവും, സംസ്കാരവും ബാപ്തമാണ് ആയിരിക്കും. ബാബയുടേത് വേറെ, എന്റെ വേറെ അങ്ങനെയായില്ല. അവരുടെ സങ്കല്പത്തില്, വാക്കില്, ഓരോ കാര്യത്തിലും ബാബ, ബാബ എന്നത് സ്വാഭാവികമായിരിക്കും. കർമ്മം ചെയ്യുമ്പോള് ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നവന് ചെയ്തിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന അനുഭവമായിരിക്കും. എല്ലാവരിലും ബാബ വന്നു കഴിഞ്ഞെങ്കില് ബാബക്കു മുന്നില് മായ എങ്ങനെ വരും! എല്ലാവരിലും ബാബയാണോ വന്നു കഴിഞ്ഞത്, അതോ മായയാണോ വന്നു കഴിഞ്ഞത്? ലണ്ടന് നിവാസികള് ബാബ ബാബ എന്നു പറയുന്നു, സ്മൃതിയിലും സദാകാലത്തേക്ക് മായാജീത്തായോ? സമ്പത്ത് സദാകാലത്തേക്കുള്ളതെടുക്കുമ്പോള് ഓർമ്മയും സദാകാലത്തേതായിരിക്കണ്ട. മായാജീത്തും സദാകാലത്തേക്കായിരിക്കണം.

ലണ്ടന് സേവനത്തിന്റെ അടിത്തറയാണ്. അടിത്തറ നില്ക്കുന്ന സ്ഥാനത്തുള്ളവരും അടിത്തറ പോലെ ശക്തിശാലിയാണോ? എന്തു ചെയ്യും, എങ്ങനെ ചെയ്യും എന്നുള്ള പരാതികള് ഒന്നുമില്ലല്ലോ. വളരെക്കാലമായി നാടകം കളിക്കുന്നതും മായയെക്കുറിച്ചു തന്നെയാണല്ലോ. ഓരോ നാടകത്തിലും മായ വരാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള കാര്യങ്ങളും വരുന്നുണ്ട്. മായയെ കൂടാതെ നാടകമുണ്ടാക്കുക സാധ്യമല്ലാത്തതു പോലെയുണ്ടല്ലോ. മായയുടെ ഭിന്ന-ഭിന്ന സ്വരൂപങ്ങളുണ്ട് കാണിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഓരോ കാര്യത്തിന്റെയും പരിവർത്തക സ്വരൂപമുണ്ടായിരിക്കണം, അതിന്റെ നാടകം കാണിക്കൂ. മായയുടെ മുഖ്യ സ്വരൂപമേതാണ് - അത് നന്നായി അറിയാമല്ലോ. പക്ഷെ മായാജീത്തായതിനു ശേഷം ആ മായയുടെ സ്വരൂപത്തിലേക്ക് എങ്ങനെയാണ് മാറി പോകുന്നത് - ആ നാടകം കാണിക്കൂ. അതായത് ശരീര ദൃഷ്ടിയെ കാമമെന്നു പറയും, അത് എങ്ങനെ ആത്മീക സ്നേഹരൂപത്തിലേക്കു മാറ്റാം. അങ്ങനെ എല്ലാ വികാരങ്ങളും പരിവർത്തക രൂപത്തിലേക്കു കൊണ്ടു വരിക. ഇത് പ്രാക്ടിക്കലായി അനുഭവിച്ചറിയു- അത് കാണിക്കൂ.

ലണ്ടന് നിവാസികള് വിശേഷമായി സ്വ ഉന്നതിയെ പ്രതിയും വിശ്വമംഗളത്തെ പ്രതിയും ഏതു ലക്ഷ്യമാണ്

വച്ചിരിക്കുന്നത്? എല്ലാവരും സദാ ഈ വിശേഷ സ്മൃതിയിലിരിക്കണം - ഞാൻ ഫരിസ്തയാണ്. ഫരിസ്തയുടെ സ്വരൂപമെന്താണ്, വാക്കുകളെ എങ്ങനെയാണ്, കർമ്മം എങ്ങനെയാണ്, അവർ സ്വാഭാവികമായും ഫരിസ്തയായിട്ടായിരിക്കും നടക്കുന്നതു തന്നെ. ഫരിസ്തയാണ്, ഫരിസ്തയാണ് - ഇതു തന്നെയായിരിക്കട്ടെ സദാ സ്മൃതിയിൽ. ബാബയുടെതായി കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ, എന്റേതെല്ലാം നിന്റേതായെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തായി മാറി. ഭാരരഹിതരായ ഫരിസ്തകളായില്ലേ. ഈ ലക്ഷ്യത്തെ സദാ സമ്പന്നമാക്കുന്നതിനു ഒരേ ഒരു വാക്കു മതി - എല്ലാം ബാബയുടേതാണ്, എന്റെ ഒന്നുമില്ല. ഇത് ഓർമ്മയിലുണ്ടായിരിക്കണം. എവിടെ എന്റെ വന്നോ അവിടെ നിന്റേതാക്കണം. പിന്നെ ഭാരം അനുഭവപ്പെടില്ല. ഓരോ വർഷവും ചുവടുകളെ മുന്നോട്ടാണ് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇനി മുന്നോട്ടു തന്നെ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കും, പറക്കുന്ന കലയിൽ പോകുന്ന ഫരിസ്തകളാണ് - ഇത് ഉറപ്പിച്ചല്ലോ. കീഴ്മേൽ മറിയുന്നവരല്ലല്ലോ. ശരി.

ലണ്ടൻ നിവാസികളുടെ മഹിമ എല്ലാവർക്കുമറിയാം. എല്ലാവരും നിങ്ങളെ ഏതു ദൃഷ്ടിയോടെയാണ് നോക്കുന്നത്? സദാ മായാജിത്ത്! കാരണം ശക്തിശാലികളാണ്. ഡബിള് പാലനയല്ലേ ലഭിക്കുന്നത്. ബാബ ആരെയാണോ നിമിത്തമാക്കിയിരിക്കുന്നത്, ആ ആളിൽ നിന്നും ശക്തിശാലിയായ പാലന ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. നിരാകാരനെയും ആകാരനെയും സാകാരനെയും മൂന്നു പേരെയും ഫോളോ ചെയ്താൽ ആരായി തീരും? ഫരിസ്തയായി തീരും അല്ലേ? ലണ്ടൻ നിവാസി എന്നാൽ യാതൊരു പരാതിയുമില്ല, യാതൊരു ചിന്താക്കുഴപ്പവുമില്ല, അലൗകിക ജീവിതം നയിക്കുന്നവർ. സ്വരാജ്യം ഭരിക്കുന്ന രാജാവും റാണിയുമല്ലേ. അതല്ലേ നിങ്ങളുടെ ലഹരി.

കുമാരിമാരോട് :- കുമാരിമാർ സ്വന്തം ഭാഗ്യം കണ്ട് സദാ ഹർഷിതരാകുന്നവരാണ്. ലൗകികത്തിലും കുമാരിയെ ഉയർന്നവളായി കാണുന്നു, ജ്ഞാനത്തിലും കുമാരി മഹാനാണ്. ലൗകികത്തിലും ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളെ പാരലൗകികത്തിലും ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളെ. സ്വയത്തെ അങ്ങനെ മഹാനാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? നിങ്ങളെ "ഉണ്ട്" എന്നു അത്രയും ഉച്ചത്തിൽ പറയൂ. ലോകം മുഴുവൻ കേൾക്കട്ടെ. ആരുടെയും കണ്ണു തട്ടാതിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി കുമാരിമാരെ ബാപ്റ്റാദ തന്റെ ഹൃദയമാകുന്ന ചെപ്പിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അത്രയും അമൂല്യ രത്നങ്ങളാണ്. കുമാരിമാർ സദാ പഠിപ്പിലും സേവനത്തിലും മാത്രം മുഴുകിയിരിക്കുകയാണ്. കുമാരി ജീവിതത്തിൽ ബാബയെ കിട്ടി, ഇനി എന്തു വേണം! അനേക സംബന്ധങ്ങളിൽ അലയേണ്ടി വന്നില്ല, രക്ഷപ്പെട്ടു. ഒരാളിൽ സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളും കിട്ടി. ഇല്ലെങ്കിൽ അറിയാമോ വ്യർത്ഥമായ എത്ര സംബന്ധങ്ങളെ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. അമ്മായിയമ്മ, നാത്തൂൻ, സഹോദരന്മാർ..... എല്ലാത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടു. വലയിൽ കുടുങ്ങിയതുമില്ല, വലയിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുത്താനൊട്ട് സമയവുമില്ല. കുമാരിമാർ ഡബിള് ലൈറ്റാണ്. കുമാരിമാർ സദാ ബാപ്സമാൻ സേവാധാരികളും ബാപ് സമാൻ സർവ്വ ധാരണാ സ്വരൂപരുമാണ്. കുമാരി ജീവിതമെന്നാൽ പവിത്ര ജീവിതം. പവിത്ര ആത്മാക്കളെ എന്നാൽ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളെ എന്നല്ലേ. ബാപ്റ്റാദ കുമാരിമാരെ മഹാൻ പൂജ്യ ആത്മ രൂപത്തിലാണ് കാണുന്നത്. പവിത്ര ആത്മാക്കളെ സർവ്വർക്കും പ്രിയരാണ്, ബാബക്കും പ്രിയരാണ്.

തന്റെ ഭാഗ്യത്തെ സദാ മുന്നിൽ വെച്ച് സമർത്ഥ ആത്മാവായി മാറി സേവനത്തിൽ സാമർത്ഥ്യം കൊണ്ടു വരൂ. സ്വയത്തിനു ലഭിച്ച പ്രാപ്തികളെ മറ്റുള്ളവർക്കും നേടി കൊടുക്കൂ. ഖജനാവു പങ്കിടുമ്പോള് വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള ശുഭ സങ്കല്പം പുലർത്തുന്ന കുമാരിയല്ലേ. ശരി.

ടീച്ചർമാരൊടൊപ്പം:- വിശ്വത്തിന്റെ ഷോക്കേസിലെ വിശേഷ കാഴ്ചവസ്തുവല്ലേ. നിമിത്ത സേവാധാരിയെന്നോ, ശിക്ഷകരെന്നോ എന്തു വേണമെങ്കിലും പറയൂ എല്ലാവരുടെയും കണ്ണുകളെ നിങ്ങളിലാണ്. സദാ സ്റ്റേജിലാണ്. എത്ര വലിയ സ്റ്റേജാണ്, എത്ര കാഴ്ചക്കാരാണ്. എല്ലാവരും നിങ്ങളെ നിമിത്ത ആത്മാക്കളിൽ നിന്നും പ്രാപ്തിയുടെ ഭാവന പുലർത്തുന്നു. ഇത് സദാ സ്മൃതിയിൽ ഉണ്ടോ? സെന്ററിലാണോ കഴിയുന്നത് അതോ സ്റ്റേജിലാണോ? സദാ പരിധിയില്ലാത്ത അനേക ആത്മാക്കളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ വലുതിലും വലിയ സ്റ്റേജിലാണ്, അതുകൊണ്ട് സദാ ദാതാവിന്റെ കൂട്ടികളെ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കൂ, സർവ്വരുടെയും ഭാവനകളെ, ആശങ്കകളെ പൂർത്തീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കൂ. മഹാദാനിയാകൂ, വരദാനിയാകൂ - അതാണ് നിങ്ങളുടെ സ്വരൂപം. ഈ സ്മൃതിയിലൂടെ ഓരോ സങ്കല്പവും വാക്കും കർമ്മവും ഹീറോ പാർട്ടിനു സമാനമാക്കൂ. കാരണം വിശ്വത്തിലെ ആത്മാക്കളെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സദാ സ്റ്റേജിൽ തന്നെയിരിക്കൂ, താഴേക്കിറങ്ങരുത്. നിമിത്ത സേവാധാരികളെ ബാപ്റ്റാദ തന്റെ കൂട്ടുകാരെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. കാരണം ബാബ ശിക്ഷകനാണ്, ബാബക്കു സമാനം നിമിത്തമാകുന്നവർ അപ്പോള് കൂട്ടുകാരായില്ലേ. അപ്പോള് അത്രയും സമീപ ആത്മാക്കളാണോ? അപ്രകാരം സദാ സ്വയത്തെ ബാബയുടെ കൂടെ സമീപത്തായി അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? ബാബ എന്നു വിളിച്ചാൽ മതി ആയിരം കൈകളായി ബാബ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള അനുഭവമുണ്ടോ? നിമിത്തമായവർക്ക് ബാപ്റ്റാദ അധിക സഹായോഗം നൽകുന്നു. അതുകൊണ്ട് വളരെ ലഹരിയോടുകൂടി പറയൂ ബാബ! വിളിക്കൂ, ബാബ ഹാജരായിരിക്കും. ബാപ്റ്റാദ അനുസരണയുള്ളവനാണ്. ശരി.

24-09-17 അവ്യക്തബാപ്റ്റാദ ഓംശാന്തി 13-01-83 മധുബൻ

സ്വദർശന ചക്രധാരി തന്നെയാണ് ചക്രവർത്തി രാജ്യഭാഗ്യത്തിന്റെ അധികാരി എല്ലാവരും സ്വയത്തെ സ്വദർശന ചക്രധാരി എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? സ്വദർശന ചക്രധാരി തന്നെയാണ് ഭാവി ചക്രവർത്തി, രാജ്യഭാഗ്യത്തിന്റെ അധികാരിയാകുന്നത്. സ്വദർശന ചക്രധാരി എന്നാൽ മുഴുവൻ ചക്രത്തിനകത്ത് തന്റെ ഭിന്ന-ഭിന്ന പാർട്ടുകളെ മനസ്സിലാക്കുന്നവൻ. എല്ലാവരും ഈ വിശേഷ കാര്യം മനസ്സിലാക്കി, ഈ ചക്രത്തിനകത്ത് ഹീറോ പാർട്ട് അഭിനയിക്കുന്ന വിശേഷ ആത്മാവാണെന്ന്. ഈ അന്തിമ ജന്മത്തിൽ വജ്രതുല്യ ജീവിതമുണ്ടാക്കുന്നവർ കല്പം മുഴുവൻ ഹീറോ പാർട്ട് അഭിനയിക്കുന്നവരാകും. ആദി മുതൽ അവസാനം വരെ ഏതെല്ലാം ജന്മങ്ങളെടുത്തു, എല്ലാം സ്മൃതിയിലുണ്ടോ? കാരണം ഈ സമയത്താണ് അറിവുള്ളവരാകുന്നത്. ഈ സമയത്താണ് തന്റെ എല്ലാ ജന്മങ്ങളെക്കുറിച്ചും മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നത്. ഒരു ജാതകം പറയുന്നയാളെ ഏറ്റവും കൂടിയാൽ 5 -6 ജന്മത്തെ കാര്യം കേൾപ്പിക്കുമായിരിക്കും. എന്നാൽ ബാപ്റ്റാദ നിങ്ങളുടെ സകല ജന്മങ്ങളുടെയും ജാതകം പറഞ്ഞു തന്നു. നിങ്ങളെല്ലാവരും മാസ്റ്റർ നോളേജ്ഫുള് ആയി. മുഴുവൻ കണക്കും ചിത്രങ്ങളിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. തന്റെ ജാതകത്തിന്റെ ചിത്രം കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ആ ചിത്രം കണ്ട് ഇങ്ങനെ അനുഭവം ചെയ്യാറുണ്ടോ- ഇതെന്റെ ജാതകമാണല്ലോ. അതോ അറിവു പറഞ്ഞു കൊടുക്കുവാനുള്ള ചിത്രമെന്നാണോ തോന്നുന്നത്. ഈ ലഹരിയുണ്ടാവാറുണ്ടല്ലോ - ഞങ്ങളെ വിശേഷ ആത്മാക്കളെ സൃഷ്ടിയിൽ ആദി മുതൽ അവസാനം വരെ പാർട്ട് അഭിനയിക്കുന്നവരാണെന്ന്. ബ്രഹ്മാബാബയോടൊപ്പം, സൃഷ്ടിയിലെ ആദി പിതാവിനോടും ആദി മാതാവിനോടുമൊപ്പം മുഴുവൻ കല്പത്തിൽ ഭിന്ന-ഭിന്ന പാർട്ടുകളെ അഭിനയിച്ചു വരികയായിരുന്നു. ബ്രഹ്മാബാബയോടൊപ്പം മുഴുവൻ കല്പത്തിൽ തന്റെ പ്രീതി നിറവേറ്റുന്നവരല്ലേ. നിർവ്വ്യാണത്തിൽ പോയിരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെന്നുമല്ലല്ലോ. ആരാണോ ആദി കാണാത്തത് അവർ പിന്നെ എന്താണ് കണ്ടിട്ടുള്ളത്. നിങ്ങളെല്ലാവരും എത്ര പ്രാവശ്യം സൃഷ്ടിയിൽ ആദിയിലെ ആ മനോഹര ദൃശ്യം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ആ സമയം, ആ രാജ്യം, ആ സ്വരൂപം, ആ സർവ്വ സമ്പന്ന ജീവിതം - നല്ലതു പോലെ ഓർമ്മയുണ്ടോ, അതോ ഓർമ്മിപ്പിക്കണോ? തന്റെ ആദിയിലെ ജന്മവും, അതായത് ആദ്യത്തെ ജന്മവും ഇപ്പോഴത്തെ ഈ അവസാന ജന്മവും - രണ്ടിന്റെയും മഹത്വം നല്ലതു പോലെ മനസ്സിലാക്കിയോ? രണ്ടിന്റെയും മഹിമ അപരം അപാരമാണ്.

ആദിദേവൻ ബ്രഹ്മാവ്, ആദി ആത്മാവ് ശ്രീകൃഷ്ണൻ - രണ്ടിന്റെയും അന്തരം കാണിക്കുന്നുണ്ട്, രണ്ടു പേരെയും ഒപ്പത്തിനൊപ്പവും കാണിക്കാറുണ്ട്. അതുപോലെ നിങ്ങളെല്ലാവരും നിങ്ങളുടെ ബ്രാഹ്മണ സ്വരൂപവും ദേവതാസ്വരൂപവും രണ്ടും മുന്നിൽ വെച്ച് ആദി മുതൽ അവസാനം വരെ നിങ്ങളെ എത്ര ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളായിരുന്നു എന്ന് നോക്കൂ. അപ്പോള് വളരെ ലഹരിയും സന്തോഷവുമുണ്ടാകും. ആക്കി തീർക്കുന്നവർക്കും ആയി തീരുന്നവർക്കും രണ്ടു കൂട്ടർക്കും മഹിമയുണ്ട്. ബാപ്റ്റാദ കുട്ടികളുടെ രണ്ടു സ്വരൂപവും കണ്ട് ഹർഷിതനാവുകയാണ്. യഥാക്രമമായിരിക്കാം, പക്ഷെ എല്ലാവരും ദേവാത്മാക്കളാകുമല്ലോ. ദേവതകളെ എല്ലാവരും പൂജ്യരെന്നും, ശ്രേഷ്ഠരെന്നും മഹാനെന്നും മാനിക്കുന്നു. അവസാന നമ്പറിൽ നിൽക്കുന്ന ദേവാത്മാവാണെങ്കിലും പൂജ്യ ആത്മാക്കളുടെ ലിസ്റ്റിലാണ് വരുന്നത്. അരക്കല്പം രാജ്യഭാഗ്യം നേടി, അരക്കല്പം മാനനീയ പൂജനീയ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവായി മാറി. തന്റെ ചിത്രങ്ങളുടെ പൂജ ചെയ്തവന് രൂപത്തിൽ, ബ്രാഹ്മണ രൂപത്തിൽ, ദേവ രൂപത്തിൽ ഇപ്പോള് കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിനെക്കാള് ശ്രേഷ്ഠരായവർ വേറെ ആരെങ്കിലുമുണ്ടോ? സദാ ഈ സ്മൃതി സ്വരൂപത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരിക്കുമെങ്കിൽ അടിക്കടി താഴത്തെ സ്ഥിതിയിൽ നിന്നും മുകളിലത്തെ സ്ഥിതിയിലേക്കു പോകുവാൻ പരിശ്രമിക്കേണ്ട ആവശ്യം വരില്ല.

എല്ലാവരും എവിടെ നിന്ന് വരുന്നവരായാലും ഈ സമയത്ത് മധുബൻ നിവാസികളാണ്. അപ്പോള് എല്ലാ മധുബൻ നിവാസികളും സഹജമായി സ്മൃതിസ്വരൂപരായി മാറിയല്ലോ അല്ലേ. മധുബൻ നിവാസിയാകുന്നതും ഭാഗ്യവാന്റെ അടയാളമാണ്, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മധുബന്റെ വാതായനത്തിലേയ്ക്ക് വരികയെന്നാൽ സദാകാലത്തേയ്ക്കായി വരദാനം നേടുകയെന്നാണ്. സ്ഥാനത്തിനും മഹത്വമുണ്ട്. എല്ലാ മധുബൻ നിവാസികളും വരദാനീസ്വരൂപത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുകയാണല്ലോ അല്ലേ. സമ്പന്നസ്ഥിതി അനുഭവിക്കുകയാണല്ലോ അല്ലേ. സമ്പന്നസ്വരൂപത്തിൽ സദാ സന്തോഷത്തിൽ ആടുക, പിന്നെ ബാബയുടെ ഗുണങ്ങളെ പാടുക. അങ്ങനെ സന്തോഷത്തിൽ ആടണം, നിങ്ങളെ കണ്ട് താനേ മറ്റുള്ളവരുടെ മനസ്സും സന്തോഷത്തിൽ ആടണം. സ്ഥൂലമായ ഡാൻസ് കാണുമ്പോഴും മറ്റുള്ളവരുടെ മനസ്സിൽ ഡാൻസ് ചെയ്യാനുള്ള ഉത്സാഹം വരാറുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ സദാ ഇങ്ങനെ ആടിക്കൊണ്ടും പാടിക്കൊണ്ടുമിരിക്കൂ. ശരി.

ഡബിള് വിദേശി കുട്ടികളുടെ ഇതും വിശേഷ അവസരമാണ്, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇപ്പോള് വളരെക്കാലത്തിന് ശേഷം വീണ്ടുകിട്ടിയ കുട്ടികളാണ്. ഡബിള് വിദേശികളുടെ സംഖ്യയും വളരെയധികമാകുമ്പോള് പിന്നെ എന്തു ചെയ്യും. ഭാരതവാസികളായ കുട്ടികള് ഡബിള് വിദേശികളുടെ അവസരം നൽകിയല്ലോ, അപ്പോള് നിങ്ങളും മറ്റുള്ളവർക്ക് അവസരം നൽകുമല്ലോ. മറ്റുള്ളവരുടെ സന്തോഷത്തിൽ തന്റെ സന്തോഷം അനുഭവിക്കുക- അതാണ് മഹാദാനിയാകുക.

വരദാനം :- - നിർമാനതയിലൂടെ നവനിർമാണം ചെയ്യുന്ന നിരാശയിൽ നിന്നും അഹങ്കാരത്തിൽ നിന്നും മുക്തരായി ഭവിക്കും:-

ഒരിക്കലും പുരുഷാർത്ഥത്തിൽ നിരാശരാകരുത്. ചെയ്യുക തന്നെ വേണം, നടക്കുക തന്നെ വേണം, വിജയമാല എന്റെ തന്നെ ഓർമ്മചിഹ്നമാണ്, ഈ സ്മൃതിയിലൂടെ വിജയിയാകൂ. ഒരു സെക്കന്റോ മിനിറ്റോ പോലും നിരാശക്ക് തന്റെയുള്ളിൽ സ്ഥാനം കൊടുക്കരുത്. അഹങ്കാരവും നിരാശയും- ഇത് രണ്ടും മഹാബലവാനാകാൻ സമ്മതിക്കില്ല. അഹങ്കാരമുള്ളവർക്ക് അപമാനത്തിന്റെ പ്രയാസം വളരെയധികം വരും, അതിനാൽ ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തരായി വിനയമുള്ളവരായി മാറൂ, അപ്പോള് നവനിർമ്മാണകാര്യം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കാം.

സ്റ്റോഗൻ :- - വിശ്വസേവനത്തിന്റെ സിംഹാസനസ്ഥരാകുമെങ്കിൽ രാജ്യസിംഹാസന സ്ഥരായി മാറും.